

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **J. V. N.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2007, čj. 2006/47408-442, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 1. 2016, čj. 20 Ad 64/2015 – 12,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností ze dne 18. 1. 2016 domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného z důvodu opožděnosti. Stěžovatel požádal o osvobození od soudního poplatku za kasační stížnost. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 16. 3. 2016, čj. 1 Ads 14/2016 – 40, jeho žádost zamítl a vyzval ho, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 22. 3. 2016.

Podle ustanovení § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Do dnešního dne stěžovatel soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti nezaplatil. Lhůta stanovená v usnesení ze dne 16. 3. 2016 přitom uplynula dne 29. 3. 2016, tj. týden od doručení usnesení stěžovateli. Ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem (ani následně) tedy stěžovatel soudní poplatek neuhradil, a soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil. O tomto následku byl stěžovatel v usnesení Nejvyššího správního soudu čj. 1 Ads 14/2016 - 40 poučen.

Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 30.3.2016 doručena písemnost, ve které stěžovatel žádá o „převedení žaloby z úrovně Nejvyššího správního soudu na úroveň Ústavního soudu“ a zároveň přikládá svou ústavní stížnost. Soud upozorňuje, že není v jeho kompetenci podávat za stěžovatele ústavní stížnost. Tu lze navíc podat až po vydání konečného rozhodnutí o posledním procesním prostředku, tj. v tomto případě po skončení řízení před Nejvyšším správním soudem (viz § 72 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu). Zároveň zdůrazňuje, že stěžovatel musí být v řízení před Ústavním soudem zastoupen advokátem.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. dubna 2016

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu